

Розмова книговидавця з поетом

Владислав Бойко

А сталося так:

я ніч не спав,

за ніч

поему написав.

Від А до Я

вона моя.

Коли ж замовкли солов'ї,

я видавцю відніс її.

З тремтінням присуду я ждав,

і видавець мій так сказав:

— Від А до Б —

усе слабе,

від Б до В —

вже не нове.

від Г до Д —

в модерн веде.

Від Е до Є —

мов не твоє,

а з Є до Ж

язик твій лже.

Від Ж до З —

нудьга гризе,

від З до И —

кінці зведи,

від И до І —

помилки дві.

Від І до Ї —

згірчи її.

а з Ї до Й —

медку долий.

Від Й до К —

конфлікт зника,

від Л до М —

з чужих поем.

Від М до Н —

в богему крен,

а з Н до О —

в міщанське дно.

Від О до П —
перо тупе,
від П до Р —
герой умер,
хоч з Р до С
ізнав воскрес.

Від С до Т —
ні се ні те,
від Т до У —
нема складу.

Від Ф до Х
читаць зітха,
а з Х до Ц —
кривить лице.

І тільки Ч
ледь вируча,
в далі Ш
ще потіша...

І хоч на Щ
ти дав ляща
м'яким особам,
що на Ю, —
поему в друк я не даю!
манера ж явно не твоя...

А я спитав:
— А як же Я?
(На Я стоїть
моє ім'я...)

P.S.

Мені все-таки й досі здається, що розділ Ї я розв'язав
у надзвичайно самотньому стилі...